

kommission bestaaende af 7 Medlemmer af hvert Ting, saa behøver han ikke at være i Tvivl i saa Henseende, thi der sidder Medlemmer af Nationalforeningens Bestyrelse i begge Ting. I det andet Ting have disse Medlemmer været med til at ønske Kommissionen nedsat, og der er ingen Tvivl om, at baade de og det andet Ting i det hele selvfølgelig gerne ville være med til at vælge deres Part. Lige saa selvfølgelig maa det være, at naar Landstinget bevilger 25,000 Kr. til Nedsættelse af en Kommission, saa maa ogsaa Landstinget være villigt til at gøre sit til, at denne Bevilling anvendes, saa meget mere som der ogsaa her sidder Medlemmer af Bestyrelsen af den meget omtalte Nationalforening.

Justitsministeren (Goos): Den ærede Ordfører har fuldstændig Ret i, at formelt vil Justitsministeren have Beføjelse til at bruge disse 25,000 Kr. til en Kommission paa hvilkensomhelst Maade, han vil, men jeg kan ikke gøre det loyalt, efter de Forhandlinger, der have været ført i det andet Tings Finansudvalg. Det var fra første Færd min Tro, at denne Kommission skulde være en af Nationalforeningens Bestyrelses Medlemmer bestaaende, at det i Virkeligheden kun var en Form, hvorunder man vilde yde 25,000 Kr. til Nationalforeningen. Det blev meget bestemt modsagt, og der blev stillet Fordring om, at det skulde være en af Rigsdagens Medlemmer bestaaende Kommission. Der blev saa yderligere forhandlet om, under hvilken Form dette Baand for Ministeren skulde finde sit Udtryk, og man havnede deri, at det vilde finde tilstrækkeligt Udtryk i de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører fra den anden Side. Derved er jeg i ethvert Tilfælde bunden. Jeg kan ikke gaa ud over de Forudsætninger, som jeg har tiltraadt. Jeg er paa den anden Side derfor ikke Herre over Kommissionens Nedsættelse, fordi den beror paa, om hvert af Tingene vil være villigt og rede til at vælge sine Medlemmer og vil være i Stand dertil, hvad for Øjeblikket Folketinget ikke vil være, og dette Ting er selvfølgelig — deri har den ærede Ordfører Ret — ikke bundet til de Forudsætninger, Ordføreren i det andet Ting har fremsat.

Johnsen: Som ærede Medlemmer ville erindre, bler der i denne Samling for nogen Tid siden omdelt Eksemplarer af en Betænkning, som i forrige Aar blev afgiven

af den Kommission, som i Juni 1897 blev nedsat angaaende Anlæg af Havne og Moler paa Jyllands Vestkyst m. m. Denne Kommission endte sin Betænkning med en enstemmig Indstilling om, at der snarest paabegyndes enkelte Anlæg, som foreslaas, og at andre Anlæg derefter senere komme til Udførelse, for saa vidt det maatte vise sig, at de nuværende Forhold til den Tid ikke i væsentlig Grad have skiftet Karakter. Jeg kan kun beklage, at denne Kommissionsbetænkning ikke har sat sig Spor paa det foreliggende Finanslovsforslag, men selvfølgelig vilde det jo være ganske haabøst paa dette sene Tidspunkt at tænke paa at stille Ændringsforslag i den Henseende. Jeg har dog ønsket ved denne Lejlighed at minde om Kommissionsbetænkningens Eksistens, for at den ikke skal komme til at dele Skæbne med andre tidligere Kommissionsbetænkninger i lignende Retning, at blive henlagt og efter nogen Tids Forløb glemt, hvad jeg ikke tror, at denne Kommissionsbetænkning fortjener, da den drejer sig om Foranstaltninger, der have ikke ringe nationaløkonomisk Betydning ved at kunne bidrage til, at Vesterhavsfiskeriet udøves i større Udstrækning og udnyttes mere, end det nu sker, hvad utvivlsomt vil kunne lade sig gøre, naar man ser hen til det betydelige Udbytte, andre Lande forstaa at drage af dette Fiskeri. At der kan være Betænkelighed af forskellig Art ved straks at gaa til Anlæg af en stor Vestkysthavn, kan jeg vel forstaa; men lignende Betænkeligheder forekomme mig ikke at kunne gøres gældende med Hensyn til nogle af de andre Foranstaltninger, som Kommissionen har foreslaaet, navnlig Anlæg af en eller flere Læmoler. Disse ville under alle Forhold have Betydning, selv om der anlægges en stor Havn, da der jo ikke kan blive en Havn ved hvert Fiskerleje, og Anlæg af saadanne Moler vil rent økonomisk set være forsvarlig ved den Interesse, de ville have for Kystfiskeriet. Dertil kommer, at der herved vil kunne indvindes Erfaringer, som ville kunne blive til Nytte ved eventuelt senere Havneanlæg, navnlig for saa vidt man skulde beslutte sig dertil paa det vedkommende Sted, og Moler ville desuden kunne konstrueres saaledes, at de uden videre kunne gaa ind som et Led i et Havneanlæg. I øvrigt skal jeg med Hensyn til denne Sag tillade mig at henvise til tvende Andragender, der i Samlingen 1895—96 bleve indgivne til Rigsdagen, dels fra forskellige Amtsraad, Byraad og Sogneraad m. fl. angaaende Vestkysthavnespørgs-